

Så vil jeg sige til hr. Barfoed, som spørger, om det ikke er bekymrende, hvis nu alle andre har euroen og vi ikke har den: Det må man jo tage stilling til på det tidspunkt. Det, vi kan notere, er, at østeuropæiske lande bliver stillet over for *acquis communautaire*. De skal tage hele samarbejdet, de får ikke nogen valgmuligheder. Man opbygger ikke noget forsøg på fleksibelt samarbejde, hvor man siger, at de kan byde ind på nogle områder og undtages fra andre. Nej, på de områder, hvor de ikke er med fuldt og helt, har EU et problem. Det er jo ikke, fordi man reelt siger til dem: Hvad har I lyst til at være med i, hvad har I lyst til ikke at være med i? Så kunne det jo godt være, at man i virkeligheden ad den vej ville få skabt et fleksibelt samarbejde i Europa.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Claus Larsen-Jensen for den tredje og sidste korte bemærkning til hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg forsøger en gang til. Buddet på indretningen af fremtidens Europa gemmer vi til en anden dag. Vi har masser af konkrete forslag at byde på til det. Men det andet her drejer sig altså om, at der jo ikke er nogen, der argumenterer for, at befolkningerne ikke skal inddrages, men der er nogle lande, hvor man rent faktisk er gået til valg og har vundet valg, oven i købet flere valg, på at argumentere for et EU-medlemskab. Man kan jo spørge, om det ikke er lige så godt.

Kl. 16.25

Jeg argumenterer ikke imod folkeafstemninger i landene. Jeg spørger bare: Hvordan kan hr. Kristian Thulesen Dahl stå her og sige, at han egentlig anbefaler, at vi i fællesskab i EU fastlægger regler om, at man ikke kan tilslutte sig EU-medlemskab uden folkeafstemninger? Hvis det havde været gældende for Danmark, havde det så ikke været en indblanding i vores grundlov? Vi har en folkeafstemningsregel, andre lande har det ikke, men ville det ikke være at blande sig i de enkelte landes grundlove?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Lars Barfoed for den tredje og sidste korte bemærkning til hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg takker for svaret om euroen, og jeg håber, det er udtryk for, at der måske er ved at komme lidt nuancer ind i Dansk Folkepartis holdning til det spørgsmål. Tak for det.

Så må jeg sige, at med hensyn til det andet om, at vi skal tvinge ansøgerlandene til at gennemføre folkeafstemninger, opfatter jeg det i virkeligheden som lidt af en smart retorisk fidus, for det har jo en vis folkelig appel at stille krav om, at befolkningen i de andre lande skal spørges. Nuvel, hr. Thulesen Dahl siger, at det bare er parlamentets holdning, men det er jo ikke sikkert, det er folkets holdning, når man tænker lidt nærmere over det.

Nu har vi i hele Vesteuropa repræsentativt demokrati, hvor folk vælger nogle parlamentarikere, der så træffer beslutninger på deres vegne, og det er et almindelig anerkendt demokratisk princip, som jeg håber, at hr. Kristian Thulesen Dahl også anerkender som gyldigt og fuldt demokratisk. Så har man i de fleste lande mulighed for fra tid til anden at bruge folkeafstemninger, vejledende eller bindende. Men det er jo op til landene selv, hvornår de vil bruge dem og ikke bruge dem, og jeg håber sandelig, at hr. Thulesen Dahl stadig mener, at det må være de enkelte lande selv, der bestemmer, hvornår de vil anvende folkeafstemninger eller ikke anvende folkeafstemninger, og at hr. Thulesen Dahl er enig i, at et repræsentativt demokrati er fuldt demokratisk gyldigt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Barfoed: Det ærgrer mig lidt, at han ikke også kommenterede den del af mit svar om eurospørgsmålet, som handlede om, at hvis man ønsker et fleksibelt Europa, et fleksibelt samarbejdende Europa i stedet for det ensrettede, man laver med unionen i dag, og som man også lægger op til med de nye lande, hvorfor er hr. Lars Barfoed så ikke enig i, at man burde gøre op med det forhandlingsoplæg, der har været over for de østeuropæiske lande, nemlig »tag det hele eller lad være«? Der er jo ikke nogen valgmulighed, det er jo ikke et fleksibelt samarbejde, man forsøger at oprette. Men havde man sagt, at det såkaldte *acquis communautaire* skulle være baggrunden for forhandlingen med de øst- og centraleuropæiske lande, kunne det jo godt være, at man ad den vej kunne have fået et mere fleksibelt samarbejdende Europa.